

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 64/14
V Luxemburgu 30. apríla 2014

Rozsudok vo veci C-475/12
UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Členské štáty môžu vykonávať dohľad nad tým, či spoločnosti, ktoré sú síce usadené v inom členskom štáte, ale poskytujú na ich území elektronické komunikačné služby, dodržiavajú pravidlá o ochrane spotrebiteľov

Naopak, nemôžu také spoločnosti nútiť, aby vytvorili na ich území pobočku alebo dcérsku spoločnosť

UPC je luxemburská spoločnosť, ktorá z Luxemburska poskytuje za odplatu balíky obsahujúce služby rozhlasových a televíznych programov, ktoré sa dajú prijímať cez satelit a podliehajú podmienenému prístupu. Tieto služby sa poskytujú predplatiteľom usadeným v iných členských štátoch vrátane Maďarska.

V dôsledku sťažností, ktoré podali predplatelia UPC, maďarské orgány vyzvali UPC, aby im poskytla informácie týkajúce sa zmluvného vzťahu s jedným z jej zákazníkov. UPC však odmietla poskytnúť tieto informácie z dôvodu, že jej sídlo sa nachádza v Luxembursku, a preto maďarské orgány nemali právomoc začať voči nej konanie týkajúce sa dohľadu. Keďže maďarské orgány nedostali požadované informácie, uložili UPC pokutu. Tá podala proti pokute žalobu a Fővárosi Törvényszék (súd v Budapešti, Maďarsko) chce v podstate zistiť, či maďarské orgány sú podľa práva Unie oprávnené vykonávať dohľad nad činnosťou UPC v Maďarsku.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor uvádza, že služba, ktorú UPC poskytuje, predstavuje „elektronickú komunikačnú službu“. V tomto ohľade Súdny dvor pripomína, že smernica o povolení¹ umožňuje členským štátom, aby vyžadovali registráciu začatia poskytovania takej služby na ich území. Smernica rovnako umožňuje, aby členský štát, na ktorého území majú bydlisko príjemcovia tejto služby, podriadil jej poskytovanie určitým podmienkam, ktoré sú špecifické pre odvetvie elektronických komunikácií.

Vnútroštátne orgány teda môžu od podnikov požadovať informácie potrebné na overenie dodržiavania podmienok týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, keď dostanú sťažnosť alebo vedú prešetrovanie z vlastného podnetu. V tomto kontexte členské štáty môžu začať konanie týkajúce sa dohľadu nad činnosťou, ktorú na ich území vykonávajú poskytovatelia elektronických komunikačných služieb usadení v inom členskom štáte Únie.

Naopak, členské štáty nemôžu od týchto poskytovateľov vyžadovať vytvorenie pobočky alebo dcérskej spoločnosti na ich území, lebo taká povinnosť by bola v rozpore so slobodným poskytovaním služieb.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné siete a služby (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, s. 37).

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499